

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

III. Medius autem vestrûm stetit, quem vos nescitis. Jo. 1. v. 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Quis ergo diu vivere in terra cupit, ut faciant amatores mundi, quid indicat? indicat se militem parum fra-

gum laboribus, quippe quos studiosè declinaverit.

111.

Medium autem vestrum fecit, quem vos nescitis. Jo. I. v. 26.

Considera, quantus sit error aliquorum, qui DEUM quaerunt, quasi ab illis procul abesset, & non sine gemitibus, lachrymis, lamentis ad se pertrahere nituntur, dum eum intra se habent. Istis profectò cum veritate dici potest: *Medium autem vestrum fecit, quem vos nescitis.* faciunt isti mortuorum, qui cum fontem domi habeant, foras pròdeunt ad haurientium. imò si sunt foris, quampi inum quis est redeundum intro, colligendus nimis, recedendum à turbis: ita in se fatum invenient, quod extra se frustra quaerebant, per vias publicas vagando. haec vera est regula. tu ergo quid agis, quod eà uti non incipias? si invenire vis Dominum, ut illi facillè uniaris, ne per imaginationem tantopere vagaris extra te ipsum. verum quippe res, quod eum res creata demonstrare tibi possint, sed saepe etiam divertunt, & abstrahunt. deinde facere quid possunt amplius, quam ut certò tibi persuadeant eum esse intra te. Itaque potius in intima cordis tui penetrabilia te recipe, & ut rem indubitata cognolescere satage, ibi te habere totum DEUM tuum, vivum & verum, quin sit necesse eum alibi quaerere: & tunc facillè tibi erit semper in ejus praesentia

versari, ut faciant illi Justis, qui amuli beatorum curant, ne unquam dimittant è conspectu. nonne luminum est probum, quòd Dominus tanto tempore intra refuerit, & tu vix eum nòsse incipias? *Tanto tempore vobiscum sum, & non cognovistis me?* Joan. 14. v. 9.

2. Considera verbum istud *Nescire* in sacris paginis geminum habere sensum. unus pertinet ad intellectum, & non cognoscere significat. *Nesciunt eum, qui misit me.* Jo. 15. v. 21. alter ad voluntatem spectat, & significat non curare. *Nescio vos.* Matth. 25. v. 12. Utroque sensu potest accipi hoc loco, quem meditaris. quippe Christus versabatur quasi in centro Judaeae, & tamen plerique illorum eum nesciebant: qui verò cognoscebant, non curabant aestimantes eum de vulgo hominem. Idem tibi accidere videretur. continuò DEUM habes in intimis cordis tui penetrabilibus, & tamen *nescis illum. nescis*, quia non cognoscis, & *nescis*, quia non curas. quid mirum igitur, te tam parùm in virtute proficere? *Non est Deus in conspectu ejus: inquinata sunt via illius in omni tempore.* Pl. 9. v. 26. Ceterùm si tu semper esses praesens DEO, ut ille praesens est tibi, qui fieri posset,

ut

ut quidquam faceres, quod illi displiceat? quis est, qui audeat in ipso conspectu Regis committere actum non dico perfidiae, sed etiam irreverentiae, & incivilitatis alicujus? Itaque si vitam velis brevem consequendi perfectionem, hoc age, & exercitio Divinae Praesentiae te impende, quod omnes sancti adeo commendant, non solum ut utilissimum, sed necessarium: *Amul. coram me, & esto perfectus. Gen. 17. v. 1.* Quod si tamen distinctius cognoscere velis, in quo consistat tale exercitium, non est necesse longius illud petere, in eo consistit, ut oppositum facias illi, quod significat hoc verbum *Nescire.* consistit in cognoscendo Domino, & curando. consistit in applicando intellectu ad cognoscendum, quomodo revera intra nos sit, & in applicanda voluntate ad correspondendum illi iis affectibus devotis, quos illico ex intimis precordijs emittere, quisquis eum curaverit.

3. Considera, quomodo applicare debeas intellectum ad cognoscendum, quod Dominus intra te sit. applicare debes ante omnia ad cognoscendum per fidem, nempe firmiter credendo sic esse, quia fides hoc docet: *Non longe est ab unoquoque nostrum. Act. 17. v. 38.* haec via & multo facilior est, quam altera attentae imaginationis, atque etiam fructuosior. porro ut melius te disponas ad cognoscendum intellectu, quod credis, persuasum habere debes, Deum intra te esse, quemadmodum Rex est in Regno suo. Rex est in Regno suo, quoad substantiam personae, tum

per notitiam, quam habet de omnibus, tum per potentiam, quam habet in omnibus. & sic intra te versatur DEUS, potest esse modus per substantiam, quia DEUS est in te, uti Rex est in Regno suo, & non per aliquam Vicariam in Regno residet, nisi quod Rex non in quacunque sed una parte regni residet, DEUS autem fideat in quavis parte tui. Alter modus est per notitiam, quia, uti Dominus scit, quae aguntur in Regno, ideo dicitur omnibus adesse: *in illis DEUS scit omnia, quae in te aguntur.* quod Rex, si tamen scit omnia, scit ex relatione aliorum, DEUS autem scit, quia propriis videt oculis. Potest etiam esse modus per potentiam, quod Rex disponere potest in Regno, ut liber, ita DEUS disponere in te potest: nisi quod Rex parum operari se ipsum possit. Deus autem curare potest. Et ecce id, quod probandum est, vult intelligi, qui dicit: *Medius vestrum stetit, quem vos nescistis.* *Medius* ad designandum solum eum, quem occupat, quia hic ex nomine scribi non potest, sed ad significandum dominium. dicitur esse in medio, ut ferri eodem modo in quacunque parte potest ad modum Regis, quod eorde Regni sui residet. Quod est, quomodo fieri potest, ut cum eum quam e conspectu tuo dimittas, ut quam benignus sit Dominus, te ostendat, sedes dicendo, quod superare se illum queas, ad eum repertendum in Regno suo, intra te illud posuit: *Ecco Regnum Dei intra vos est. Luc. 17. v. 21.*

4. Considera, quo modo pariter applicare debeas voluntatem ad demonstrandum, quod cures Dominum, nec eum velis relinquere solitarium in te ipso, quasi Regem in Regno suo desolatum. applicare debes frequenter affectus devotos, quos interdum erga ipsum elicere oportet, uti sunt affectus devotionis, amoris, oblationis, laudis, gratulii, gratiarum actionis, pudoris, contritionis, & alii his similes, maxime vero crebra invocationis. ita verè illum tractas ut Regem, quia sic demonstras, te ab illo summè dependere. Invoca illum, ut in viis tuis te dirigat. Invoca, ut in tentationibus corroboret, invoca, ut te confortet in laboribus, ut in pauperie tuâ te locupletet, in speciali modo assistere tibi in morte non dignetur, quæ quavis horâ accideri tibi potest. Dominus ut bonus animus non desiderat quàm præstare gra-

tias, sed ut Rex, etiam vult rogari. Tale est exercitium illud Præsentia Divina, quod facillè usurpari potest ab omnibus. Duo ergo ad hunc usum impellere præcipuè te debent. unum est Gratitude, alterum necessitas. Gratitude quidem, quia DEUS semper est intus in corde tuo unice ad beneficia tibi facienda intentus. & hoc posito nonne æquum est, si ipse semper de te cogitat, te quoque cogitare de ipso, non dico, semper, quia tantum tibi non conceditur, ut ament indefessè? Necessitas verò, quia, ut primum è conspectu illum amiseris, instar terræ es, cui magnum quoddam obstaculum conspectum solis abstulerit. non es jam aptus ad producendos flores vel fructus, sed solas urticas. *Quasi hortus voluptatis terra coram eo: & post eum solitudo deserti.* Joël. 2. v. 2.

* * *

I V.

Vni estis Templum DEI vivi, sicut dicit DEUS: quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum DEUS, & ipsi erunt mihi populus. Cor. 6. v. 16.

Considera, si DEUS universum existit in cordibus hominum per Essentiam, ut ajunt, Sapientiam, & Potentiam, prout meditatione præcedente fuit declaratum, modo quodam peculiariter existere in cordibus justorū, quia in his præterea inest per gratiam, & ideo si in omnibus est ceu Rex in Regno suo, in his est insuper uti Rex
R. P. Pauli Segueri Manna Anima.

in sua domestica Regia: id quod hoc loco intelligit Apostolus, cum ait: *Vos estis Templum DEI vivi.* sunt quippe Tempa quasi Regia, quas DEUS habet in terra, & ideo aptè adornantur ad nitorem, ut quæ destinantur Regi Regum pro habitatione magnifica. *Elegi locum istum mihi in domum.* 2. Par. 7. v. 12. Porro Justi Tempa nuacupantur,
L I I